

„Pál, Isten szolgája, Jézus Krisztusnak pedig apostola, Isten választottaiért...” Titusz 1,1

Legutóbb Péter apostol, most Pál van előttünk. Nem csak azért, mert ők egymás mellett jól megférnek a naptárban, hanem mert ők az újszövetségi kor legmeghatározóbb személyei. A keresztyénség első vezetőiről van szó, akik közösségek alapítását, pásztorolását végezték. Péterről tudjuk, ő a jeruzsálemi gyülekezet vezetését végzi tanítványtársaival. Ma Pál van előttünk, aki több gyülekezetet alapít missziói útjain, aki szervezi a munkatársak életét, feladatot ad ki, instruál: ki, mit, hogyan tegyen.

Most, amikor Tituszhoz ír levelet írja, saját magáról, saját szolgálatáról is vall, amiből hiszem, a ma keresztyénsége is sokat tanulhat. Leginkább azért, mert Pál személye, és a Szentírásban hátrahagyott gondolatai, át vannak itatva az Isten Lelkének üzenetével. Érezhető módon Istentől ihletett mindaz, amit Páltól kapunk... olyan, ami ma is megszólít és a Mennyei Atya akaratát közvetíti. Ma éppen annyit szeretnék veletek együtt megnézni, ahogy maga az apostol bemutatkozik ebben a levélben: ami vagyok, aki vagyok, az értetek van. Ahogy írja: Isten szolgája, Jézus Krisztusnak pedig apostola Isten választottaiért...

Talán elsőre különös dolog vezetőkről, első emberekről úgy beszélni, mint szolgákról. De különösképpen amikor az Isten népéről van szó, így kell lennie. Ha nem így van, baj van. De ugyanakkor nagyon fontos tisztázni azt, hogy az adott vezető kinek a szolgálatában áll. Adott esetben, hogy ne a saját dicsősége, hiúsága szolgálatában legyen. Öszintén meg kell valljuk saját magunkkal kapcsolatban is, hogy bizony sokszor többet nyom a latban, hogy a másiknak mi a véleménye rólunk, mint istennek. És az ember sokszor e szerint építi fel magát és tetteit: mit szólnak majd hozzá? De ez sokszor téves eredményre vezet, mert emberek tetszésére alapoz nem pedig Istenére. Hasonló tévút lesz, amikor Isten helyébe valami ideológia lép. Egy divatos tanítás, egy politikai áramlat. Talán valami, ami tetszetős, de mégsem az Isten útja. Bizony, az ember könnyen lesz a saját bálványainak szolgája.

Ne feledkezzünk meg arról, hogy az apostol ott magát Isten szolgájaként mutatja be. Istentől van függésében egyedül. Igazán ez a megváltott ember állapota. Amikor szabad vagyok az önimádatától, szabad vagyok a bálványaimtól, mert Istené vagyok. Igazából bármely keresztyén szolgálattelvőnek ezt kell tudnia mindenek előtt, ezt kell szem előtt tartanunk nekünk is, akár saját feladatainkra nézünk, akár nagyobb feladatra keressük a megfelelő embert. Ez az alap.

A második nagy jellemvonás, hogy az apostol küldetési emberként látja magát. Jézus Krisztus apostola. Az apostol kifejezés erre utal. A szó jelentése is ennyi: küldött. A személy, akit egy feladatra kiküldtek. A 12 tanítvány a missziói paranccsal lett apostollá, amint Jézus eléjük adja: menjetek, legyetek tanítványai minden népeknek. Ez a küldetés minden tanítványra érvényes azóta is: rám és rád is. Nem csak Pálra, Péterre és a többiekre. Erre kapnak elhívást a szolgatársak ott, az első században; maga Titusz is, mint a levél címzettje, és igazából az egész gyülekezet.

Küldetésben vagyunk. Most, ha az egyház lényegét tekintve küldetést végez, akkor lehet-e olyan, hogy akár a vezetői, akár a tagjai ne érezzék magukénak ezt? Bizony nagy a baj, ha nincs küldetésünk, ha nincs küldetéstudatunk akár a személyes (családi) környezetünk, a körülöttünk erők felé, s ha a gyülekezetnek nincs küldetése ugyanígy a szélesebb közösség felé. Ha ez a helyzet fennáll, akkor valami komoly kapcsolati hiba van a küldő Isten és az ő népe között! Sajnos erre bőven látunk akár szentírási, akár történelmi példát is. Ezen javítani kell - itt a XXI. század elején nekünk, mai keresztyéneknek - megtalálni azt a kapcsolatot Istennel, ami tetteire indít.

Merthogy feladat, az van. Ez az, ahol célját eléri az Isten szolgálata, a jézusi küldetés: az Isten választottaiért. Ez a célterület. Hogy a kegyelemre választottakhoz eljusson az evangélium. Ahogy sokan vannak ilyenek, ott Kréta szigetén, úgy sokan vannak a mi népünk tagjai közül is, a mi lakóhelyünkön, a mi családjainkban is. Milyen tisztán és jól látszik az apostol szolgálatának célterülete: az én szolgálatom, küldetésem ti vagytok. Ezt az apostol nem kisebbtől, mint az Úr Jézustól vette ahogy mindnyájan, keresztyénként a feladatot vesszük át, hogy a másikhoz eljuttassuk a Krisztust. Hogy az ő megvál-

tásának, szabadításának hatalmát felmutassuk, ennek tapasztalatát átadjuk. Amit a folytatásban leír Pál, az mind ennek fényében fogalmazódik meg.

A hívő embert, az Isten népét – vezetőivel együtt – ez a küldetés kell áthassa, hogy krisztusi legyen a szó teljes értelmében. Egészen odáig, hogy szolgálatának célját a másik ember üdvösségében látja meg, ahogy a mi Urunk Jézus is az ő célját a mi üdvösségünkben látta, és ezért önmagát adta. Ha ez a küldetés áll szolgálatunk mögött, akkor nem vétjük el az irányt, és biztosak lehetünk abban, hogy Isten áldása, jelenléte megerősíti fáradozásainkat. Ámen.

HIRDETÉSEK

1. Köszöntjük 80. születésnapja alkalmából Szalontai Éva testvérünket! Kívánjuk, hogy még sokáig erőben és hittel szolgálhasson családjá és a gyülekezet körében!

2. Emlékharang szólalt meg pénteken 13 órakor dr. Hegedűs Lajos emlékére, aki 77 éves korában hunyt el Gárdonyban. Isten vigasztalása legyen az emlékezőkkel!

3. Alkalmaink

Kedden 18 órakor csatlakozunk az országos imaközösséghez. Egyházmegyei presbiteri hétvégére készülünk a hétvégén, így pénteken kivételesen nem lesz Bibliakör. Vasárnapi alkalmainkat a szokott rendben tartjuk.

4. Gyülekezeti kirándulás lesz a martonvásári közösséggel együtt október 17-én, Mány-Zsámbék-Bajna útvonalon. A buszki költség 6500 Ft, az ebéd 3000 Ft lesz. Jelentkezni jövő hétvégéig lehet!

Az Úr Jézus legyen gyülekezetünknek és életünknek őriző pásztora!